

En gruvelig historia

En gruvlig historia

fri dramatisering av Henry Rider Haggards "Kung Salomos gruvor"

av Christian Lanciai (2014)

Personerna:

Sir Henry Curtis
Allan Quatermain
Kapten John Good
Umbopa, alias Ignosi
Infadoos, hans farbror
Twala, kukuansernas konung
Scragga, hans son
Gagool, häxa
Foulata
Neville

praktfulla kukuanska krigare i stora mängder

Handlingen äger rum någonstans i Afrika under 1870-talet.

Akt I scen 1.

Henry Vad är det du säger?

Allan Ursäkta mig, men jag försöker i allmänhet hålla mig till sanningen, hur illa den än låter.

Henry Vilken otrolig tur jag har!

Allan Hur så? Min bäste Sir Henry, hur i all världen har jag lyckats bidra till er tur utan att ha haft den ringaste avsikt åt det hållet?

Henry Neville var min bror!

Allan Det var som tusan! Men nu när ni säger det förstår jag varför jag kände igen er. Ni påminde om er bror, som dock var mörk i stället för blond.

Good Berätta mera, min bäste Allan. Era historier fascinerar, vare sig de är sanna eller inte.

Allan De är alltid sanna, och ju mera så ju mer osannolika de låter.

Henry Jag vill också höra mera om min bror. Berätta mera.

Allan Det är inte så mycket mera att berätta. Han gav sig iväg och kom inte tillbaka.

Henry Han lever. Jag vet det. Jag ger vad som helst för att återfinna honom. Vad sägs om att utrusta en expedition? Jag bjuder.

Good En regelrätt expedition till det inre av landet med livet som insats?

Henry Varför inte?

Allan Skulle ni verkligen bjuda oss två med er?

Henry Varför inte?

Good Jag gör vad som helst för att komma ut på äventyr igen. Vad som helst är bättre än att sitta och ha tråkigt hemma. Vilket arbete som helst är bättre än inget arbete. Jag har fått avsked från mitt kall men vägrar ta avsked från livet.

Allan Jag är 63 år gammal och delvis handikappad. Jag är rädd att jag skulle bli en trög belastning.

Henry Tvärtom. Ni vet allt vad som kan vetas om det där landet där borta. Ni har erfarenhet som ingen av oss två har. Er kunskap och mognad väger tyngst av allt. Vi reser inte utan er.

Allan Och ni är inte bara tillfälligt entusiastisk efter vår goda samvaro och vår goda whisky, så att ni får betänkligheter i morgon?

Henry Jag har lagt mitt ord, och det ligger. Jag tar aldrig tillbaka ett givet ord om man inte dödar mig före dess infriande.

Allan Då ser jag ingen annan möjlighet än att jag måste följa med er.

Henry Gott!

Good Det skålar vi på! De tre musketörerna! En för alla och alla för en!

Henry Dock måste det erkännas att whiskyn hjälpte mitt beslutsfattande på traven, men det var era historier som satte i gång det.

Good Berätta nu mera, mr Quatermain. Vad vet ni mera om saken?

Allan Alltför mycket. Er bror Neville var inte den enda.

Henry Dra detaljerna om Neville en gång till.

Allan Han låg ett par veckor i läger bredvid mig för att vila sina oxar innan han drog vidare. För några månader sedan fick jag brevet från advokatfirman som efterlyste honom. Jag kunde inte göra mera än berätta vad jag visste.

Henry Ja, ert brev landade slutligen hos mig. Det var jag som anlätade advokaten. Jag ska berätta precis hur det gick till. Ni uppger att han begav sig i början av maj med en kusk, en spejare och en viss jägare vid namn Jim. Han ämnade sig till Inyati, som ligger där kartan tar slut, för att där sälja vagnen och fortsätta till fots, vilket han tycks ha gjort, ty ni berättade att ni sett vagnen ett helt år senare hos en portugisisk köpman som berättade att han köpt den av någon vad-han-nu-hette och som antagligen fortsatt vidare inåt landet med sin inföding på en jaktexpedition. Nu undrar jag om ni råkar veta något om vad min käre bror Neville hade för mål i sikte?

Allan Ingen aning, men det glunkades rykten.

Henry Han var min enda bror och yngre än jag. Till för fem år sedan var vi aldrig åtskilda utom för högst en månad. Men då skildes vi till följd av en dispyt, som jag nu bittert ångrar.

Good Sir Henry har knappt sovit sedan dess.

Henry Kort efter vår tvist avled vår far utan testamente. Enligt lag övergår all egendom då till äldsta sonen, varpå jag fick allt och han ingenting. På grund av vår tvist tog jag inte kontakt med honom för att gottgöra honom, vilket jag ångrar nu, då jag hoppades han skulle sträcka ut handen till försoning. Detta gjorde han inte utan försvann bara.

Allan Ni kan lita på min diskretion.

Henry Naturligtvis. Annars skulle jag inte inviga er i våra familjehemligheter. Han reste hit i hopp om att göra sig en förmögenhet och kompensera sig för sin saknad av utbildning och ställning. Det gick tre år. Jag skrev flera brev till honom utan svar, och antagligen nådde de honom aldrig. Till slut kom jag hit själv för att ta reda på hans öde och om möjligt stilla mitt pockande samvete med att gottgöra honom. Allt detta berättar jag för att sätta er in i situationen. Jag ger aldrig upp förrän jag funnit honom död eller levande. Då jag saknade närmare erfarenhet av det här mystiska landet var kapten Good god nog att följa med mig, och här är vi nu. Ni glädde mig verkligen med att komma med upplysningen att han ännu levde för ett halvtannat år sedan, vilket definitivt satte mig på båten hit i ljusa förhoppningar. Berätta nu vad ni vet om det där landet och de äventyrare som vågat sig dit i lika hemlighetsfulla syften som min bror. Var det bara diamanter det handlade om?

Allan Jag har inte vågat nämna ett ord om er brors verkliga syften för en levande människa, i synnerhet inte efter hans försvinnande. Det var kung Salomos gruvor.

Good Säg inte att han hade fått Ali Baba på hjärnan.

Allan Det var allvarligare än så. Flera andra försvann ditåt på samma sällsamma jakt efter kanske bara en myt.

Henry Och de ska ligga där bortom ingenstans någonstans?

Allan Precis, enligt vissa urkunder.

Good Berätta mera! Jag älskar äventyrshistorier!

Allan Ni får lova att inte sprida historien vidare.

Good Självklart.

Allan Det var en man som hette Evans. Det var för trettio år sedan jag träffade honom där ute i landet ingenstans. Han försvann spårlöst året därpå, men han hann berätta att han långt inne i landet funnit en ruinstad som han trodde var Bibelns Ofir. "Varför tror ni det?" frågade jag. "Därför att Suliman Mountains ligger där uppe längst i nordväst. Det var där Salomo hade sina diamantgruvor."

Jag var ung på den tiden men gick ändå inte på vad som helst. Jag bad honom ytterligare belägga sina fantastiska uppgifter. "Jag hörde alltsammans av en gammal kvinna där uppe. Hon berättade om folket som bodde där, som var resligare än andra och utomordentliga krigare med mäktiga trollkarlar som lärt sig sina svartkonster av vita främlingar med blont hår och blåa ögon på den tiden då alla människor var svarta, men detta resliga kraftiga folk bröt klara stenar där som de svartsjukt bevakade vägarna till.

Henry Det var trettio år sen, och ingen följde Evans i hans fotspår?

Allan På den tiden var ju diamantfälten inte kända, så jag avfärdade Evans amsagor som otillförlitliga skrönor, men tjugo år senare låg jag svårt sårad i feber i ett tält i Manicalandet. Då kom det en portugis till mig. Han var ensam så när som på en halvblind blindgångare till vägvisare, men med denna pittoreska kollega, som just inte dög mycket mera till än att eventuellt själv ta sig fram med möda med en käpp, lovade han att återkomma som världens rikaste man, om han återkom alls.

Henry Nå, återkom han?

Allan Ja, men mera som ett skelett än som en människa. Det var inte mycket kvar av honom. Jag fick bära honom till mitt tält, och han vägde inte mycket mer än ett barn, kanske knappt 40 kilo. Han var döende. Det var ohjälpligt. Men han anförtrodde åt mig en karta.

Henry Säg inte att det var en skattkarta.

Allan Jo, men inte vilken skattkarta som helst. *Den var närmare 300 år gammal.*

Good Berätta mera, min gode man. Och drick mera whisky.

Allan Inte ens whisky kunde rädda det döende skelettet, ty det var bara skinn och ben kvar av honom, och skinnet var så papperstunt att skelettet hotade sticka igenom det.

Henry Nå, vad var det för en karta? Kunde den alls tydas om den var 300 år gammal?

Allan Där var ett brev också med instruktioner, och brevet var lika gammalt. Han hette José Silvestre, och dessa dokument hade tydligen gått genom familjen i tre hundra år, ty brevets författare hette José da Silvestra, som tydligen omkommit under svåra strapatser i öknen där borta, medan hans slav hade räddat dokumenten tillbaka till vår civilisation, där de legat begravda i en byrålåda i 300 år...

Henry Så han dog i dina armar?

Allan Precis.

Henry Men dokumenten har du väl kvar?

Allan Naturligtvis. Jag har dem här. (*tar fram dem ur fickan*) Brevet, som är på portugisiska, och kartan. (*Sir Henry och Good stirrar slagna av häpnad på kartan som de fördjupar sig i.*)

Good Jag älskar kartor, och ju äldre, desto bättre, men denna slår alla rekord. Den är ju handritad men ändå sällsamt tydliga efter 300 år. Men vad är detta? Drottningen av Sabas bröst?

Allan Precis. Det är två berg, förmodligen ganska runda. Därifrån utgår Salomos väg mot gruvorna.

Henry En väg som är närmare 3000 år gammal?

Allan Det finns äldre civilisationer än så.

Henry Kan du läsa brevet för oss. Vi kan inte portugisiska.

Allan Inte jag heller, men jag har en översättning här. (*tar fram ett annat papper*) "Jag, José da Silvestra, som ligger döende av svält i den lilla grotta där det inte finns någon snö, belägen norr om vårtan på det sydligare av de båda berg som jag har givit namnet Drottningen av Sabas bröst, skriver detta anno 1590 med en benskräva som penna och mitt blod som bläck på en avriven bit av min skjorta."

Henry Det låter faktiskt övertygande. Vad är kontentan?

Good Imponerande! Skrivet med hans eget blod! Och det är fortfarande rött, om dock något blekt...

Allan Kontentan är, att den som följer kartan och brevets instruktioner skall bli världens rikaste män genom åtkomsten av Salomos gruvor. Han ber att brevet skall komma till konungens kännedom, så att denne kan skicka arméer och präster till besittningstagande av landet, som för närvarande behärskas av grymma jättar till vilda och lömska trollkarlar förutom häxan Gagool, som är värst och farligast av alla. Hans sista bön är att någon skall döda häxan Gagool.

Good Häxor och trollkarlar! Vilken utmaning!

Henry Så denna José da Silvestra dog tydligen där medan hans tjänare lyckades ta sig tillbaka och överlämna brevet, så att det hamnade hos familjen, som begravde det levande, tills den moderne José Silvestre fann det och tog hand om det och följde instruktionerna och stötte samman med dig innan han dog. Är det så?

Allan Ja, ungefär så.

Henry En besynnerlig historia, på min ära. Vad *har* min bror blivit inblandad i?

Allan Det återstår att berätta om Jim, Nevilles tjänare, som kom tillbaka.

Henry Vad är det med honom?

Allan Han kom tillbaka.

Henry Levande?

Allan Ja.

Henry Och du träffade honom?

Allan Absolut. Han var på väg ut igen. Jag frågade honom vart han skulle. Han skulle ut och jaga diamanter, sade han. Han var på väg mot Salomos berg tvärs över den öken, som nästan ingen kommit tillbaka levande över. Jag trodde han var fnoskig, men han menade allvar. Då förstod jag att hans herre Neville väntade någonstans där borta. Då var jag så djärv så jag skickade med honom en kopia av

brevet och kartan. Han var tacksam för att jag tog hans mission på allvar. Han skulle överlämna dokumenten i Inyati, där han skulle sammanträffa med Neville, och han lovade följa mina instruktioner till punkt och pricka. Sedan dess har båda spårlöst försvunnit.

Henry Saken är klar. Vi reser efter dem.

Good Gärna, absolut, på min ära.

Henry Ni skulle göra oss mycket besvikna, Allan Quatermain, om ni inte följde med oss.

Allan Naturligtvis följer jag med er. Jag är ju delvis ansvarig för hela situationen.

Good Det ska nog gå bra, gamle gosse. Sir Henry och jag klarar oss alltid.

Henry Tänk inte på din ålder. Den naturliga åldern betyder ingenting. Man är inte en dag äldre än man känner sig. Och naturligtvis skall vi inte ta några risker.

Allan Säger ni, Sir Henry, som aldrig varit här tidigare.

Good Det ordnar sig nog, ska ni se. Drick mera whisky. Flaskan är inte slut än.

Henry Vi måste ta med oss flaskor i en kvantitet som aldrig tar slut.

Good Absolut. Bara så blir resan idiotsäker.

Allan Men vi måste ha en infödd vägvisare som känner landet.

Good Absolut. Vi litar på dig, Allan.

Allan Jag menar en inföding.

Good Ja, du får skaffa honom.

Henry Det blir den nästa pusselbiten. Sedan reser vi genast. Skål! (*De skålar och dricker.*)

Allan Ett ögonblick, mina herrar, men jag måste nog klargöra situationen för er, som jag är den enda av oss här som känner landet. Chanserna är små att vi kommer tillbaka levande.

Good (efter någon tystnad) Än sen då?

Henry Vad vill du ha sagt med det?

Allan Jag tänker på alla dem som är de enda som mig veterligen någonsin har begett sig över öknen mot de där Sababrösten, de båda portugiserna med 300 år mellan sig, den besynnerlige äventyraren Evans, och vi vet ingenting om er bror och hans tjänare Jim, båda försvunna sedan ett halvår. Kort sagt, som vi vet har ingen återvänt levande.

Henry Jag ämnar finna min bror död eller levande. Jag har bestämt mig. Antingen finner jag honom död eller levande eller bevis för någondera, och då spelar det mig ingen roll om jag själv dör eller klarar mig levande. Antingen genomför vi expeditionen med framgång eller så slutar den med katastrof. Det kvittar mig lika bara jag får veta något avgörande om min bror. Eventuella diamanter struntar jag fullkomligt i. Om vi finner några överlämnar jag dem gärna alla åt er.

Good Tack för att du klargör situationen för oss, Allan. Det gör äventyret bara ännu mer oemotståndligt bestickande.

Henry Jag hoppas du ändå kommer med helhjärtat, Allan.

Allan Naturligtvis. Jag har ingenting att förlora. Jag står inför tröskeln till att bli en gammal man, jag har aldrig gjort någon framgång i livet, jag har inga anhöriga,

men om det före min ålders höst skulle yppa sig ett sista äventyr som kanske kunde ge mig någon säkerhet inför ålderdomen, typ diamanter, så kan jag inte försitta den chansen. Naturligtvis är jag helhjärtat med.

Henry (slår honom hjärtligt på axeln så att han nästan viker sig) Gott!

Good (höjer sitt glas) En för alla, alla för en!

alla En för alla, alla för en! (*De skålar.*)

Akt II scen 1.

Umbopa (sittande på golvet med mantel omkring i hukande ödmjuk ställning) Detta är min sista chans. Om inte nu denna dörr till min frihet öppnar sig kan jag lika gärna gå och dö. Jag har ingenting att förlora men allt att vinna, och det gäller bara för andra att gå med på det.

Allan (kommer in med Henry och Good) Där sitter han igen. Han har suttit där hela dagen, som om han väntade på något. Nåväl, jag ska äntligen höra vad han vill. Ni kan gå in så länge. (*Henry och Good går in.*) Vem är du, och vad vill du?

Umbopa Jag är Umbopa, och jag söker tjänst hos er.

Allan Varför?

Umbopa Jag har hört att ni ämnar färdas till trakter som ingen färdas till utom för mycket särskilda motiv.

Allan Vet du något om dessa trakter?

Umbopa Jag kommer därifrån. Jag är född där. Jag vet allt om dem. Men landet är svårt, och vägen genom öknen är mördande. Få kommer tillbaka levande därifrån.

Allan Vet du någon som har gjort det?

Umbopa De enda jag vet som gjort det var en kvinna med ett barn.

Allan (för sig själv) Dem hade jag glömt. – Det stämmer! Hur känner du till dem?

Umbopa Alla här vet om det.

Allan Och vad vill du ha tjänst som? Vägvisare?

Umbopa Vägvisare och allt i allo. Jag kan landet. Jag tror jag kan vara er till stor hjälp.

Allan Inga referenser? Vi vet ingenting om er.

Umbopa Behöver ni veta mera än att jag kan landet?

Allan Om ni är född där så torde ni kunna det bättre än någon annan, och en vägvisare och allt i allo skulle vi inte ha någon nytta av att vara utan. Sir Henry! Kapten Good! Kom ut! Vad tror ni om denne vägvisare?

Henry (mönstrar honom) Res på er, så att vi kan se hur ni ser ut.

Umbopa (reser sig i hela sin längd, fäller manteln och visar sig vara synnerligen högväxt och välskapt, nästan majestätisk)

Henry Vad heter du, min vän?

Umbopa Umbopa.

Henry Namnet säger mig ingenting. Är det ditt riktiga namn?

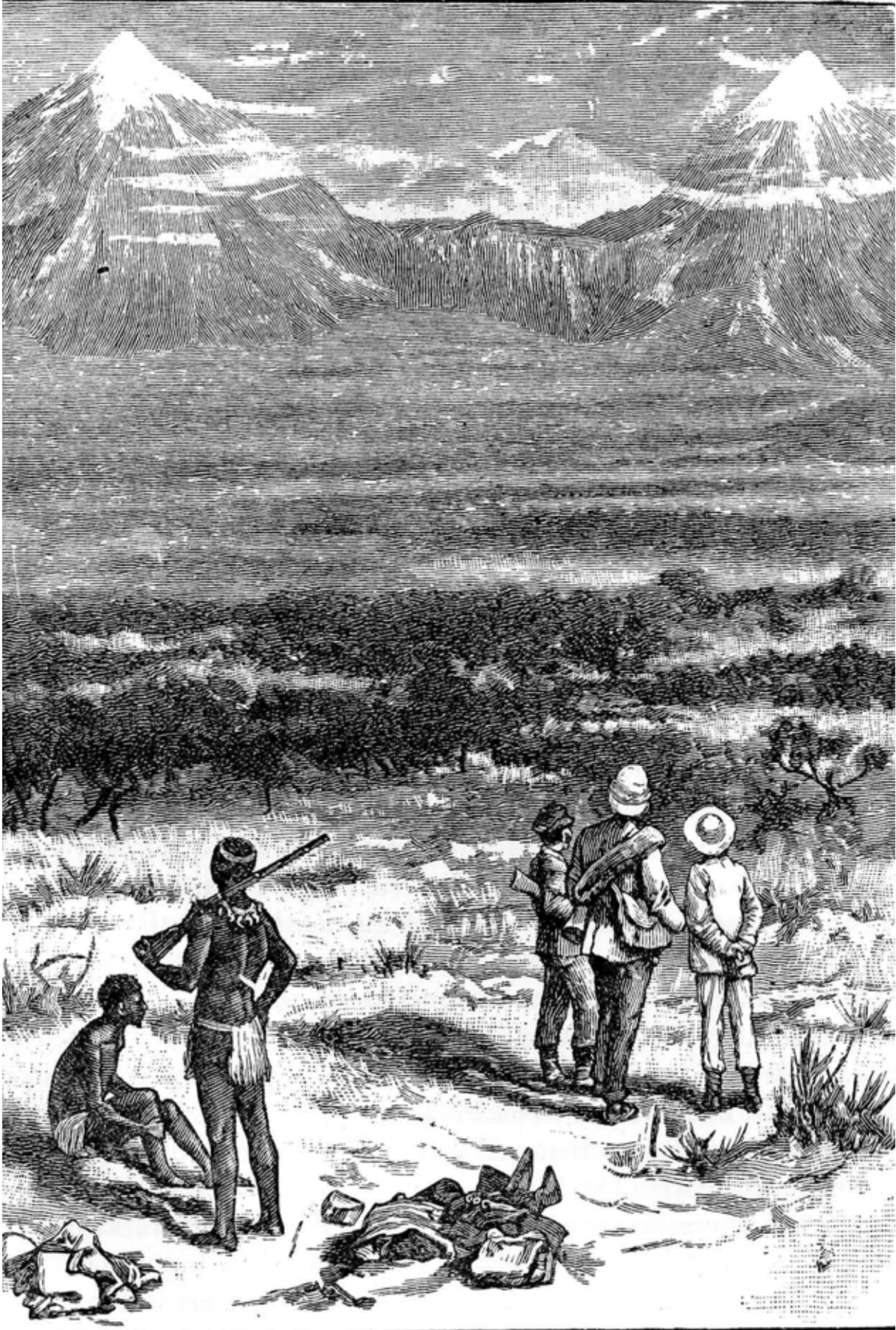
Umbopa Ett namn är bara ett namn och betyder ingenting. Det enda som betyder något är karaktären.

Henry Jag tycker om honom. Vi tar honom.
Good Inga referenser?
Allan Han är född i landet och vet mera om det än vi. Han visste att en kvinna kommit levande därifrån med ett barn. Det glömde jag berätta för er. Hon är det enda undantaget.
Good Då godkänns han även av mig.
Allan Betrakta dig som anställd, Umbopa. Vi startar så snart som möjligt.
Umbopa Det gläder mig, Sir. (*Henry, Good och Allan går ut igen.*) Äntligen! Mitt livs chans! Måtte nu ingenting gå fel. Jag ska skydda dessa modiga mäns liv med mitt eget. Antingen överlever vi alla eller ingen.

Scen 2.

Herrarna kommer fram och studerar horisonten med beundrande blicken.

Allan Vad säger ni om detta, mina herrar? Har ni någonsin upplevt något liknande?
Henry Absolut inte. Aldrig anade jag att naturen kunde vara så överväldigande vacker i ett så bedövande majestät som övergår all mänsklig fattbarhet.
Good Jag säger då det.
Allan Där borta är Salomobergen som utgör muren till Salomos skatt, om det finns någon sådan, men ho vet om vi någonsin kan klättra över den.
Henry Det spelar ingen roll. Min bror är någonstans där borta, och det spelar ingen roll hur, men jag skall komma till honom.
Good Det tror jag nog.
Allan Ni låter alldeles tillräckligt övertygande, men man kan bara hoppas att vi lyckas.
Umbopa (har uppenbarat sig diskret) Är det dit du vill resa, Incubu?
Allan Så tilltalar man inte Sir Henry, Umbopa.
Henry Han får tilltala mig hur han vill. Incubu tar jag som ett smickrande smeknamn. Det betyder Elefanten, eller hur?
Umbopa (skrattar) Och hur kan ni veta om jag inte är jämbördig med honom? Man kan tro om honom att han är av kunglig börd, men det kanske jag också är. Åtminstone är vi jämnstora. För övrigt har jag något viktigt att säga er.
Good Vad kan det vara?
Henry Ja, Umbopa, det är just dit jag tänker bege mig.
Umbopa Du vet inte vad du ger dig in på. Öknen är stor och utan vatten, bergen är höga och kalla och täckta av evig snö, och ingen vet vad som finns bortom dem. Man kan inte göra en svårare resa.
Henry Jag vet, men det är inte därför jag gör den. Min bror har rest dit, och jag ämnar söka rätt på honom.
Umbopa Ni söker alltså bara er bror och inga diamanter?
Henry Precis.

Umbopa Jag tror jag vet vem han var. En hottentott berättade för mig, att en vit man begav sig dit i sällskap av en tjänare. De kom aldrig tillbaka.

Henry Vad hette tjänaren?

Umbopa Han hette Jim.

Allan Det råder inget tvivel om saken.

Umbopa Hottentotten beskrev också den vite mannen. Han var lång som ni och såg ut som ni men med svart hår i stället för blont.

Henry Neville genomförde alltid vad han föresatte sig. Om han sade att han tänkte gå över bergen så gick han över bergen. Vi måste söka honom på andra sidan.

Umbopa Det är en lång och svår resa.

Henry Ja, det är det, men det får det lov att vara. Det finns ingen väg som är för lång och svår för en människa som bestämt sig för att klara av den. Det finns ingenting som människan inte kan göra, om kärleken driver henne. Inga berg kan vara för höga, inga öknar kan vara för stora och brännande, inga hav kan vara för stormiga, om människan är beredd att satsa sitt liv på att överkomma svårigheterna för att nå sitt oegennyttiga mål. Kort sagt, ingenting kan stoppa oss.

Umbopa Stora ord, fader, men vad är människan mer än en virvlande fjäder i ödets stormar eller ett vajande grässtrå i vinden? Det enda säkra är att hon skall dö på vägen vart hon än är på väg. Har hon tur kan hon åstadkomma något på vägen och kanske fortplanta sig, men de flesta försvinner spårlöst. Men du drivs av något mera än bara dig själv, och därför vill jag följa dig över öknen och över bergen till farornas land där bortom, även om jag själv dör på vägen.

Henry Varifrån kommer du egentligen?

Umbopa Det spelar ingen roll. Jag har varit hemlös i hela mitt liv och lärt mig verklighetens lagar om livet på ett vindfört löv över stormarnas hav, men få människor inser sin egen hopplösa situation. Vad är människan med all sin kunskap om stjärnorna och jordens hemligheter, om vetenskap och allt vad ni upptäckt med att kolonisera hela världen, med all sin självgodhets inbillade säkerhet mer än just ett löv som handlöst flyger för ödets vindar? Med all er vetenskap vet ni ingenting, och med all er säkerhet råkar ni bara ut för nya krig. Ni är inte kloka. Bara naturen är klok, som reglerar livet och alltid för det vidare vad som än händer, medan alla dessa stora pompösa fåfänga självupptagna och till idioti självsäkra människor försvinner spårlöst på vägen.

Henry Jag har aldrig mött en så underlig kurre som du.

Umbopa Jag bjuder på det, Incubu. Jag kan inte annat. (*bugar sig underdånigt*) Men vi är mycket lika, du och jag. Kanske jag också söker en bror bortom bergen.

Allan Vad vet du egentligen om Salomos gruvor?

Umbopa Ytterst litet. Jag vet bara om landet där borta, att det är ett skönhetens och trolldomens land med tappra män och svåra trollkarlar, farliga odödliga häxor och mystiska världar av hemlig kunskap och ett oändligt förflutet. Det är ett rikt land av skogar och floder, höga berg och djupa dalar och en bred vit väg. Om vi överlever får vi uppleva det. Om inte kan vi åtminstone drömma om det.

Allan Du är en farlig man som vet mycket mer än vad du vill låtsas om.

Umbopa Var inte orolig. Jag gillar inga fällor. Jag är bara ärlig men försiktig. Om vi någonsin kommer över de där bergen skall jag berätta mera om vad jag vet, men döden sitter där borta på bergens topp. Om ni är kloka återvänder ni, då ni inte har en aning om vad ni ger er in på. Vänd innan det är för sent. Det är min sista varning. Om ni inte lyder den har vi alla bara att lyda ödets nyckfulla vindar som ingen råder över och ingen kan reglera. Det enda vi kan göra där är att virvla för vindens kaos i stormen tills vi sjunker ner och ruttnar och åter blir en del av moder jord. Jag har talat. (*bugar sig och försvinner*)

Henry Vad är det för ett original du har skaffat oss som vägvisare?

Allan Visst är han skum, men vi har ingen annan. För böveln, ingen annan känner ju till något om landet där borta, utom detta perplexa original som ständigt svävar ut i osammanhängande legender, som om han försökte förtrolla eller slå blå dunster i ögonen på oss, och som vet mycket mer än han vill medge. För allt han avslöjar visar han sig veta tio gånger mer. Det är obehagligt.

Henry Ändå verkar han vara realistisk.

Allan Gör han?

Good Ja, vi är det då inte.

Henry Tur att han finns då.

Allan Det får vi se. Det blir en senare fråga, som vi inte vet någonting om.

Scen 3. Grottan. Alla fryser.

Umbopa Så har vi då tagit oss levande genom öknen och klarat oss upp till tröskeln till det stora okända landet, men frågan är om vi kommer längre. Den brännande hettans och törstens värld förde oss bara till den kalla döden. Vem kan överleva detta? Hallå där! Lever ni? Fader Incubu! Är du där?

Henry (*visar sig insvept i nödtorftiga paltor*) Bra att du håller koll på oss. Jo, jag lever, men frågan är om de andra gör det. Det är bäst att kolla. Kapten Good! Är du där?

Good (*visar sig skakande*) Alltid redo!

Henry Det är rätt, kapten Good! Det märks att du har varit med i flottan. Hur är det med vår värde värd Allan Quatermain?

Allan (*kommer in insvept i filt*) Har vi klarat oss över världens mest brännande öken bara för att få frysa ihjäl här?

Henry Det är den frågan vi alla ställer oss.

Allan Vår vän Umbopa tycks vara den enda av oss som inte fryser.

Umbopa Nog fryser jag också, men jag försöker inte göra något väsen av det.

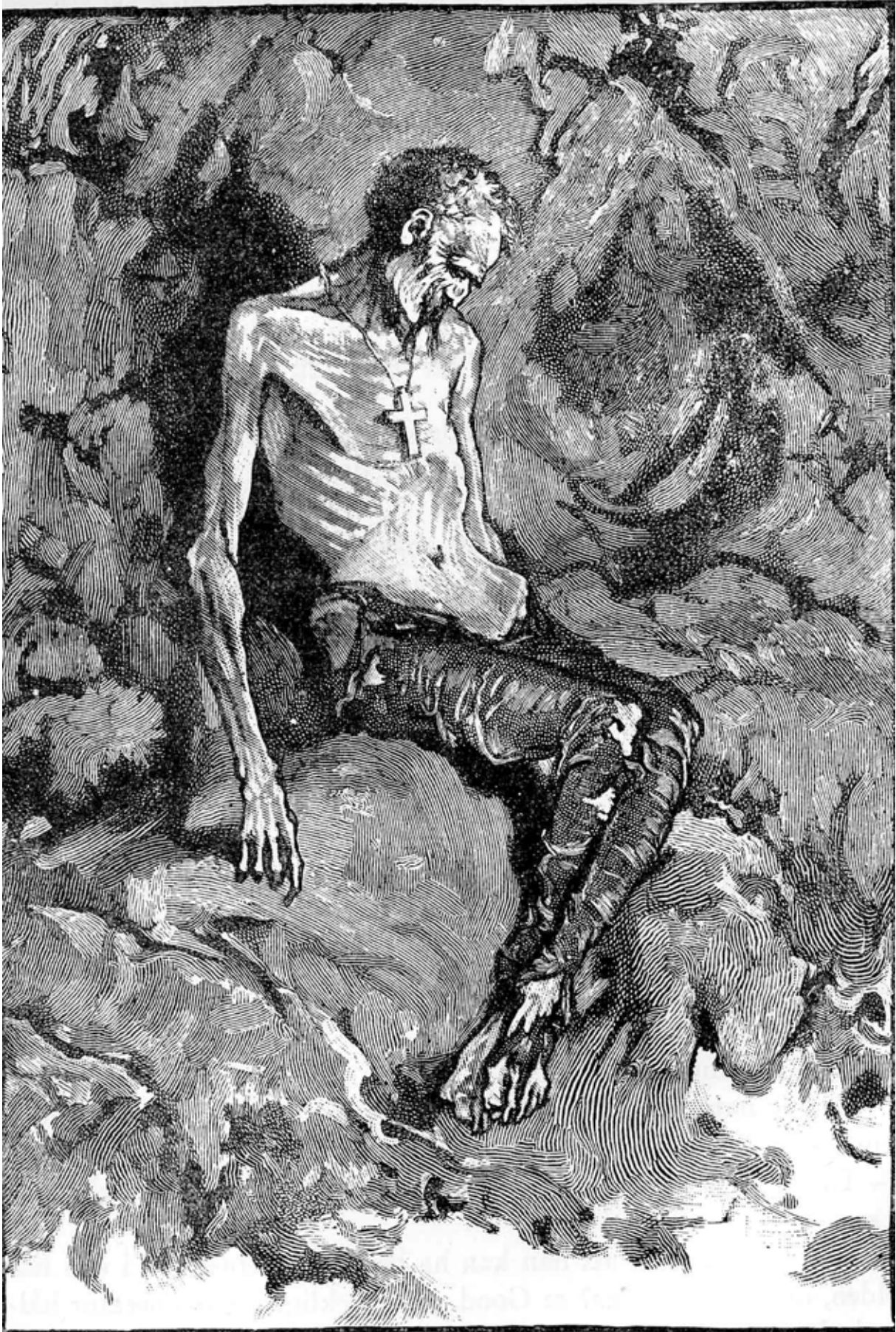
Allan Värre var det med vår hottentottvän Ventvögel. Han skallrade tänder hela natten.

Umbopa Hottentotter tål inte kyla.

Good Lever han? Har någon kollat?

Henry Han rör inte på sig.

Allan Han sover. Han skallrade tänder tills han somnade.

Good Bara han inte har somnat in.

Henry (*går bort till Ventvögel, som sitter insvept i en filt helt ihopkurad*) Hallå där! Vakna! Soluppgång! – Han rör inte på sig. Iskall och stendöd. Jag beklagar.

Umbopa Han är åtminstone den enda av oss som frusit ihjäl. Det hade kunnat vara ännu värre.

Henry Men vad är detta? Här sitter en till. Var vi inte bara fyra?

(*Plötsligt kommer solen in i grottan och belyser hela scenen. Längst in sitter en skellettliknande varelse helt förtorkad, en mumie, halvnaken med krucifix om halsen men helt igenkännlig som ett mumifierat lik*)

Good Himmel och pannkaka!

Henry Hu! (*rusar ut. Good följer efter, Allan även och sist Umbopa*)

Henry (*utanför*) Tror ni det var min bror?

Good Vi glömde att se efter.

Henry Jag måste gå in och se efter.

Umbopa Det var bara ett vanligt lik.

Allan Men europeiskt!

(*De går alla in igen efter Sir Henry, som utforskar liket.*)

Henry (*efter noggrann undersökning*) Tack och lov! Det är inte min bror.

Allan Men vem kan det vara?

Umbopa Det är bara ett lik.

Good Men inte vilket lik som helst. Jag måste förmoda att vi av en händelse råkat på den gamle José da Silvestres eget lik.

Allan Skulle det ha bevarats så väl i tre hundra år?

Good Extremt torrt klimat, ständig sträng kyla, alla förutsättningar finns här. Det finns betydligt äldre väl bevarade mumier än tre hundra år.

Allan Han är till och med något lik den stackars José Silvestre jag begravde för tjugo år sen.

Henry Och här är benskärvan han skrev brevet och kartan med. Och här är såret han tillfogade sig själv för att skriva med sitt blod. Hans tjänare måste ha klätt av honom allt utom kalsongerna och flytt då han inte kunde begrava honom själv.

Good Låt oss sätta vår döda hottentott bredvid honom, så får han sällskap.

Allan Och ett värdigt sällskap. Och så får båda sällskap av varandra.

Henry (*lyfter upp Ventvögel och placerar honom bredvid liket*) Håll till godo båda två, tills vi råkas nästa gång under förhoppningsvis trevligare omständigheter.

Allan Solen kommer. Det är dags. Låt oss dra vidare.

Umbopa Jag ser ett grönt land där borta.

Allan Det är dit vi ska.

Henry Det är bra. Vi är färdiga här.

Good En kall natt var det, men morgondagen randas.

Allan Som alltid. Kom! (*De lämnar scenen och de båda döda.*)

Akt III scen 1. Ett paradisiskt ställe.

Allan Gå inte och bada, kapten Good. Det kan finnas krokodiler.

Good Tror du jag bryr mig det minsta om krokodiler när jag behöver bli ren? De får helt enkelt akta sig för mig.

Henry De är säkert allergiska mot din ökensvett och likstank.

Good Jag vet. Det kan skrämma slag på vem som helst. Därför vill jag bada. *(går och badar med kalsongerna på och monokeln i ögat)*

Henry Det är det första han alltid tänker på: sin egen renlighet.

Allan Renlighet är en dygd, men jag glömde bort den när jag förblev en kronisk ungarl. Vi lär bli ännu smutsigare innan det här äventyret är över.

Henry Lyckligtvis svettas jag inte så mycket, så jag behöver inte tvätta mig så ofta. Dessutom skyddar svett och smuts mot infektioner. Men kapten Good får panik bara han transpirerar.

Good *(utanför, plötsligt)* Man vad är nu detta?

Allan Säg nu inte att han har skrämt slag på en krokodil.

Good *(upprörd, kommer tillbaka)* Någon har kastat kniv mot mig!

Umbopa Vi är inte ensamma. Se!

(Plötsligt visar sig en grupp beväpnade och allvarliga infödingar.)

Allan Vad vill ni, mina herrar? Talar vi samma språk?

Good Förbaskat oförskämt att kasta kniv mot en obehäpnad badande man!

(tar av sig monokeln och torkar den. Infödingarna stirrar på honom med häpnad.)

Infadoos *(deras ledare)* Hur kan man ta av sig sitt eget öga och torka det och ändå ha det kvar? Vilka är ni, o besynnerliga främlingar?

Allan *(till de sina)* Han talar landets språk men i ålderdomlig form. Lyckligtvis kan vi därför tala med dem. – Vi har kommit för att söka en förlorad broder. Vilka är ni?

Infadoos Är det denne man, som ser ut som kommen från oss, som har visat er vägen? *(indikerar Umbopa)*

Allan Nej, vi har kommit hit alldeles av oss själva.

Infadoos Men hit kommer ingen utom enstaka förvirrade vandrare och dårar. Aldrig förr har det hänt att en hel grupp främlingar tagit sig över öknen och bergen, som dödar alla som kommer i deras väg.

Allan Inte oss.

Infadoos Nej, tydligen inte. Men ni har också haft en annan med er. Vem är du, broder, som måste vara kommen av oss?

Umbopa Kanske en förlorad son som försöker hitta hem tillbaka.

Allan Men vilka är ni?

Infadoos Vi är ett gammalt folk som sedan urminnes tider har till uppgift att skydda landet mot inkräktare.

Allan Och hur skyddar ni landet mot inkräktare?

Infadoos Vi dödar dem.

Henry Helt enkelt.

Allan Varför har ni då inte dödat oss?

Infadoos Därför att ni är något annat som torde utredas innan ni blir halshuggna. Er broder med det löstagbara ögat är något alldeles oerhört för vår erfarenhet. Vi har haft kontakt med gudar men aldrig med ett sådant exemplar.

Henry Menar ni att vi måste vara gudar?

Infadoos Det har jag inte sagt, men mycket tyder på att ni kan vara utomjordingar, och utomjordingar har vi inte rätt att döda.

Henry Tur för oss, grabbar. Hör ni, det är bäst att vi är utomjordingar.

Good Gärna för mig. När det gäller att pröva något nytt är jag den första och största entusiasten.

Allan Sakta i backarna, gossar. Det här är allvarligt. De har inte släppt tanken på att döda oss.

Umbopa Demonstrera era eldvapen, så får ni gudomlig status.

Allan Inte ännu. En god kortspelare spelar inte ut sina bästa kort först.

Henry Så ni är ett gammalt folk. Hur gammalt då?

Infadoos Äldre än något annat.

Henry Det är lätt att säga, men kan ni belägga det?

Infadoos Vi har våra uråldriga traditioner som går tillbaka genom nittio generationer.

Henry Hur kan ni veta det så exakt?

Good Nittio generationer, herre gud, det betyder 3000 år.

Infadoos Riktigt, glasöga. Så långt tillbaka går våra kungalängder.

Allan Så ni har en kung?

Infadoos I högsta grad, och inte vilken kung som helst. Det är den enögde Twala, som är lika oövervinnelig som alla våra tidigare kungar.

Allan Honom vill vi gärna tala med. Kan ni föra oss till honom?

Infadoos Det måste vi göra, ty det är han som äger att befalla över er.

Henry Hurdan är han, denne er hövding Twala?

Infadoos Han är kukuanernas kung och överhuvud, ägare till tusen kvinnor, den stora vägens skyddsherre, sina fienders skräck, mästare i den svarta magin, hövding för hundra tusen krigare och kallad Twala den Enögde eller Den Svarte eller Den Förfärlige.

Good Den enögde Twala den svarte och förfärlige! Det låter något, det! Bara han inte vill ha min monokel.

Infadoos Det är just ert glasöga som räddat er och ingenting annat, höga herrar från utomjorden, ty just det ögat kommer att intressera den store Twala. Utan det hade ni alla varit döda genast.

Henry Vi har anledning att tacka ditt onda öga, Good, – tills vidare.

Good Ja, man kan bara hoppas att det varar. Hittills har jag aldrig blivit av med det och ämnar inte bli det heller.

Allan Hur långt är det till er store svarte konung?

Infadoos Han är inte svart utan nästan lika ljus som ni och er hjälpreda. Han är bara stor och svart när det gäller hans kunskaper i magi.

Henry Honom får man alltså se upp med.

Allan Hur långt är det?

Infadoos Tre dagsresor, om ni har tålamod.

Henry Ser vi ut som om vi hade startat igår?

Allan Tre dagsresor är nära. Vi har varit på resa i tre veckor.

Infadoos Gott. Då är ni nästan framme, ty längre än till Twala lär ni aldrig komma.

Allan Inte ens vår tjänare Umbopa, som är en av er?

Infadoos Han är ett särfall som skall behandlas särskilt. Heter han Umbopa?

Allan Ja, han heter Umbopa. Vad heter ni?

Infadoos Infadoos, till er tjänst, härhövitsman och ansvarig för konungens son Scragga här, som nästan dödade er, glasöga.

Good Han siktade dåligt, vilket jag är tacksam för.

Infadoos Han har ännu mycket att lära sig. Denna vägen, mina herrar. Den stora vägen leder alltid vidare mot målet.

Henry Vi tror er.

Allan Men vem byggde egentligen denna fantastiska väg, som nästan är ett mera imponerande ingenjörsarbete än någon kan utföra idag?

Infadoos Hur ska vi veta det? Vi var inte födda då. Ingen vet. Vi vet bara att den är lika gammal som vårt konungarike, då den första kungen etablerades när vägen byggdes.

Good Varför byggdes den?

Henry Dum fråga, kapten Good. Alla vägar byggs för transport, inte för någonting annat.

Allan Etablerades kukuanerna här bara för att vägen byggdes?

Infadoos Vi var ett litet folk från början men förkovrades så väl i detta fruktbara land att vi snart växte till ett stort folk med hundra tusen krigare.

Henry Varför krigare? Vem har ni att försvara er emot?

Infadoos Kukuanaland är omgivet av berg i söder, öster och väster, och endast enstaka förirrade dårar har någon sällsynt gång kommit över öknen, men från norr har vi bland haft invasioner, men de har alltid slagits tillbaka.

Henry När hände det senast?

Infadoos För tio år sedan. De kom för att äta upp oss, men vi åt upp dem i stället. Endast vi har som folk den gudomliga rätten att bevara detta land från omvärlden.

Henry Vem säger det?

Infadoos Det har alltid framhållits för oss genom generation efter generation av våra heliga beskyddare.

Henry Vad är det för heliga beskyddare?

Infadoos Den främsta är den gamla Gagool, den äldsta i landet, som vet mest och kan mest och förvaltar de högsta kunskaperna och mysterierna.

Good En kvinna?

Infadoos Ja, och odödlig.

Henry Bara tills hon dör.

Infadoos Hon har aldrig dött.

Henry Nej, inte hittills. Men hon kan dö.

Infadoos Det tror ingen.

Allan Men om ni har haft fred så länge har väl den stora armén demobiliserats för länge sedan?

Infadoos Nej, ty kung Twala, min halvbror, håller den i god trim och disciplin utan att någonsin minska verksamheten mot sina fiender. Efter det sista kriget hade vi ett annat krig här hemma mellan oss själva.

Henry Ett inbördeskrig? Hur så?

Infadoos Det är en lång historia. Kan ni stå ut med en förfärlig skräcktragedi av grymhet och lidanden utan ände?

Henry Det är det vi är till för. Annars hade vi aldrig gått genom öknen.

Infadoos Nåväl. Det tilldrog sig på den tiden att kungen födde tvillingar. När så sker brukar den svagare tvillingen dödas, bara för att skona framtiden från inbördeskrig, men i detta fall smusslades den svagare och senare tvillingen bort och uppfostrades i hemlighet. Nåväl, vid ett tillfälle blev kungen sjuk, och man trodde han låg för döden. Redan spekulerades det i det nya regentskapet, då den döende Imotus son bara var tre år gammal. Det var hungersnöd i landet på den tiden på grund av missväxt, och folket var i ett tillstånd av desperation och kunde företa sig vad som helst. Då uppträdde den visa Gagool och utropade, att hungersnöden var Imotus fel, som var ansvarig, och att han ingen konung var. Då lät hon framföra Twala, som uppfostrats i hemlighet till en överlägsen krigare, Imotus tvillingbror, och utropade honom till konung. Imotus stapplade dödssjuk ut ur sin hydda och undrade vad det var för ett infernaliskt hålligång, då hela folket var hysteriskt, och då stack Twala kniven i sin broders hjärta. Hans unga hustru med den treåriga sonen lyckades undkomma och fly, men det sista man såg av dem var när de övernattade i den närmaste kraalen, där vi också skall övernatta nästa natt. Sedan försvann hon med sitt barn över bergen och har aldrig mera hörts av.

Henry Så er konung Twala härskar med den gamla medicinkvinnan Gagools hjälp?

Infadoos Ja, sedan dess har min halvbror Twala absolut makt i landet.

Good Det ska bli intressant att träffa denne herr Twala. Han verkar vara en grym typ.

Infadoos Var så säker. Så. Nu kan ni landets närmaste nutidshistoria. Bered er på det värsta.

Allan Vad är det, Umbopa?

Umbopa (har lyssnat uppmärksamt, är brydd, som i drömmar) Ingenting. Avlägsna minnen bara.

Allan (till Henry) Han vet något.

Henry (till Allan) Var så säker.

Allan Vad vet du, Umbopa?

Umbopa Inte mer än att jag kommer från detta land och vet mer om det av mig själv än jag var medveten om. (skådar i fjärran)

Henry Vad ser du?

Umbopa De tre bergen. De tre häxorna.

Allan Det är dit vi ska. Där finns diamanterna.

Umbopa Förvisso, och ni vita män, som är så förtjusta i diamanter och leksaker skall få dem.

Allan Hur kan du vara så säker på det?

Umbopa (skrattar) Jag drömde om det i natt.

Henry Drömmar är bara hägringar.

Umbopa Nej, de är sannare än verkligheten.

Henry (mera konfidentiellt) Du råkar inte ha hört något av krigarna här om min bror?

Umbopa Ingenting. Jag har nog frågat, men ingen vet någonting.

Infadoos Fråga Twala.

Henry Det skall vi gärna göra.

Infadoos Om inte han vet något vet ingen något.

Henry Då hoppas jag verkligen han vet något. Annars har vi kommit hit förgäves.

Allan Det blir en senare fråga.

Good Ge dig till tåls, Sir Henry. Finns inte din bror, så finns det diamanter.

Henry Inga diamanter i världen är värda så mycket som ett hårstrå från min bror. (*går uppretad*)

Infadoos Så det är därför ni är här? Den store vite Incubu har slarvat bort sin broder?

Allan Nej, han har slarvat bort sig själv. Men det är i detta land han har kommit bort.

Infadoos Jag kan tyvärr inte hjälpa er. Men om Incubu är säker på att finna honom här kanske han finner mer än vad han önskat.

Allan Vad betyder det?

Infadoos Ni får se. (*går*)

Good Utmaningarna blir intressantare för varje dag.

Allan Tycker du det? Spänningen stiger förvisso, men den kan inte fortsätta stiga i det oändliga utan att till slut bli outhärdlig. Om något brister då får det inte vara vi.

Good Självklart, gamle gosse, vad som än händer.

Scen 2. Infödingsbyn.

Ståtliga högväxta krigare står i rader i givakt längs gången fram till Twalas plats utanför sin kungliga hydda.

Twala (stor och förfärlig, enögd och brutal) Låt de inkräktande främlingarna träda fram.

(*Man bereder plats åt de fyra resenärerna med Infadoos i täten.*)

Twala (reser sig) Infadoos, vad är det för främlingar du har påträffat vid de södra bergen?

Infadoos Vi befarar att de är utomjordingar, tre av dem, medan den fjärde kan vara en förlorad son.

Twala Jag ser. Det ser illa ut. De är vita. Alla inkräktare är vita. Varför har ni kommit hit, vita inkräktare? Svara ärligt. Ni blir dödade ändå.

Allan Det tror jag inte, store hövding, ty vi har eldvapen att försvara oss med. Om ni inte tror oss kan vi demonstrera deras effektivitet mot er son Scragga.

Scragga (livrädd) Nej!

Twala Har du sett deras eldvapen döda?

Scragga Ja!

Twala Människor?

Scragga Nej, bara djur, ty de vill inte döda människor.

Twala Vad har ni emot att döda människor, vita inkräktare?

Henry Vi gör det bara i självförsvar. Dödandet i sig anser vi bara är försvarligt om man dödar djur för att överleva.

Twala Ni har skrupler, ser jag. Det är ovanligt. Men säg då varför ni har kommit, om inte för att komma dödandes på meningslös jakt efter blanka stenar.

Allan Vi följer vår broder här på jakt efter hans försvunne bror, som senast hördes av på väg mot detta land för ett halvår sedan.

Twala (till Umbopa) Du, som tycks tjäna dem men vara en av oss, är det sant?

Umbopa Ja, det är sant.

Twala En högst ovanlig mission.

Henry Så tydligen har ni mottagit en och annan vit resenär här i landet?

Twala Ja. De är synnerligen lätträknade.

Henry Var någon av dem lik mig?

Twala (överlägger tyst med sina närmaste hejdukar, livvakter, får man förmoda)

Good Det verkar som om de visste något om din bror, Henry.

Henry Det är bäst för dem själva om han är levande i så fall.

Umbopa Försiktighet, mina herrar, till vilket pris som helst. Vad ni än gör så reta dem inte.

Henry Om de har som rutin att döda alla gäster som är vita så kan vi ju inte bara ödmjukt acceptera detta, eller hur?

Twala Vita främlingar, alla vita som kommit hit före er har bara kommit av girighet för att leta blanka stenar. Även de har haft eldvapen som de dödat med. Varför är ni det första undantaget? Vi har skäl att förmoda, att ni använder sökandet av en förlorad broder som undanflykt för att dölja ert verkliga syfte att exploatera vårt land för diamantjakt.

Henry Jag skiter fullständigt i om här finns diamanter eller inte. Allt jag vill ha är min bror. Finns han eller inte?

Twala (överlägger igen tyst med de sina)

Umbopa Han finns. Frågan är i vilket tillstånd. Ha tålmod, mina herrar. Endast så kan ni få fram honom.

Infadoos Jag vidimerar Umbopas varningar. Håll er stilla, vad som än händer.

Twala Vad säger du, gamla Gagool?

(Plötsligt kommer en vedervärdig varelse krypande fram, en uråldrig dvärgkvinna med puckel som mera hasar sig haltande fram än går på alla fyra, nästan som en skadad apa.)

Gagool Jag vädrar blod. Nya inbördeskrig är på väg. Främlingarna vet inte själva varför de är här, men de skall få veta det. Mycket trolldom i luften. Ofärd för alla. Ingen kommer undan sitt öde.

Twala Talar främlingarna sanning? Söker de en broder och inte diamanter?

Gagool De talar sanning men inte hela sanningen. Den som vet mest är ingen av dem.

Twala Vem är det då?

Gagool Fråga vår förlorade son som tjänar dem.

Twala (till Umbopa) Vet du varför ni är här?

Umbopa Jag har sagt vad jag vet, att Incubu är här för att söka sin broder.

Twala Då skall han finna honom men inte ännu. Då ni inte är diamant- och huvudjägare, vita resenärer, är ni våra gäster tills vidare tills vi har provat er. Frukta inget ont. Vi ämnar inte bedraga er, även om ni kanske vill bedraga oss. Ni skall få lära känna vårt land och vad vi går för, och det skall bli intressant att närmare utforska er och era syften. Som det är nu har vi båda skäl att misstro varandra. Detta skall botas, så att vi förstår varandra. Infadoos, du som tagit hand om dem, fortsätt att förpläga dem väl, men rapportera allt till mig om vad de säger och gör. Mina herrar, ni är våra ärade gäster så länge ni sköter er. Jag hoppas vi kan få lära känna varandra under en längre tid.

Allan Det hoppas vi också.

Twala Då är vi överens. Infadoos, de är dina.

Infadoos Denna vägen, mina herrar.

(När de tågar ut dundrar alla krigarna skräckinjagande sitt leverop "Koom! Koom!" medan de slår dovt på sina sköldar.)

en Hell Twala, vår konung!

alla Hell Twala, vår konung!

Alla (dånande) Koom! Koom! Koom!

Twala Nå, Gagool, säg mig, vad är de för ena?

Gagool Som alla andra kommer de bara med döden och för att dö.

Twala Och den fjärde, förlorade sonen?

Gagool Han beskyddar dem. Så länge han är med dem kan vi inte röra dem, ty han är en av oss.

Twala Är du säker?

Gagool Absolut. Vem han egentligen är vet jag inte ännu, men tills vi vet det kan vi inte röra dem. Endast med den säkra kunskapen i vår hand kan vi vara säkra på vad vi gör.

Twala Vi skall avvakta. Vi skall inte överila oss så länge de inte överilar sig.

Gagool De kommer att överila sig som alla andra.

Twala Det vet jag nog.

Scen 3. Gästhyddan.

Allan Nå, mina vänner, vad anser ni om dagens konfrontation?

Good Det blev i alla fall ingen kortslutning eller utlösning.

Henry Det är omöjligt att gissa sig till vad denna Twala tänker. Ingen är så bra på att förstå sig som en diktator, men det är nog realistiskt att utgå ifrån att han planerar vår död.

Good Kort sagt, hur välkomna vi än är, så är vi inte välkomna.

Henry Vi måste oavbrutet vara på alerten.

Allan Precis min mening. Den där varelsen Gagool fick håren att resa sig på mitt huvud. Twala verkar stå helt under hennes inflytande, och hon verkar ha sista ordet i alla frågor.

Good Det var hon som gjorde den grymme Twala till kung.

Allan Precis, och han är olaglig som sådan, om kvinnan med barnet kom undan, vilket jag har anledning att tro att de gjorde.

Henry Här kommer vår gode värd. Jag tror vi kan lita på honom.

Good Han ser bekymrad ut.

Infadoos Mina vänner, Twala har skickat er gåvor, men jag tror att det bara är för att invagga er i en falsk säkerhet.

Henry Vad är det för gåvor?

Infadoos (*presenterar tre silverliknande livbrynjor och tre präktiga yxor*) Han ber att få visa sin respekt för sina ärade gäster, men i morgon kväll är det dags för den årliga häxdansen, som ni är inbjudna till.

Henry Vad är det för en häxdans?

Good Med levande häxor?

Infadoos Gagool och några till.

Good Kan Gagool dansa?

Infadoos Ni får se.

Henry Vad går denna häxdans ut på?

Infadoos Under extasens inflytande vädrar häxorna upp trolldom och trollkarlar och pekar ut dem, som genast klubbas ihjäl. Det är skräckens årliga högtidsdag.

Henry Dags för utrensningar, alltså. Varje diktator kräver sådana. Hur många brukar stryka med?

Infadoos Mellan hundra och tusen.

Allan Svävar vi i fara?

Infadoos Om. Det är sannolikt att åtminstone en av er blir utpekad.

Good Vågar de sig på utomjordingar?

Infadoos Jag tror den enda av er som Gagool och Twala är rädd för är den där.
(*pekar på Umbopa*)

Henry Har Kukuanaland anledning att vara rädd för Umbopa?

Umbopa (*träder fram*) Ja, mina vänner, det har de.

Allan Är du inte en av dem?

Umbopa Just därför.

Infadoos Även jag har varje år anledning att vara rädd för att bli utpekad, men hittills har Twala behövt mig som överbefälhavare. Så fort Scragga blir vuxen tror jag den tiden är över.

Henry Den där äcklige slyngeln. Han verkar värre än sin fader.

Infadoos Han är det.

Henry Men hur kan ni tolerera en sådan regim, som genomför årliga autodaféer för att rensa ut inbillade fiender? Ni är ju överbefälhavare. Kan ni inte göra uppror?

Infadoos Konungalängden är helig och obruten sedan nittio generationer. Den är det sista någon i landet vill bryta. Det finns inget alternativ till Twala och Scragga.

Umbopa Jo, det finns det. *(fäller manteln och blottar allt utom sin blygd och visar sig tatuerad med en orm som biter sig i svansen runt hela mellangärdet)*

Infadoos (reser sig fullständigt slagen av häpnad) Du är Ignosi!

Umbopa Ja, jag är Ignosi.

Good Vem tusan är Ignosi?

Infadoos Imotus son och Kukuanalands enda rättmätiga konung! Och vad mera är, min enda värdige brorson! *(omfamnar honom med överväldigande känsla)* Vi har väntat och hoppats på dig i tjugo år! Får jag se hur du ser ut. *(tar honom på armlängds avstånd)* Ja, du är Imotus son. Tänk att jag inte sett det tidigare! Många av hans drag känner jag nu igen hos dig, och de är så självklara, att du inte kan vara någon annan. *(omfamnar honom igen)*

Umbopa Kan vi lita på armén och din uppbackning?

Infadoos Låt mig tala med dem först. Vi får inte överila oss eller begå något misstag. Om någon skall begå det första misstaget måste det vara Twala. Annars är vi chanslösa. Om armén uppdragar en svaghet hos Twala är armén vår. Annars förblir den Twalas.

Allan Vad råder du oss till?

Infadoos Kom beväpnade till häxdansen. Twalas ringbrynjor är ogenomträngliga. Ta med yxorna även. Det uppskattar Twala.

Allan (studerar en brynja närmare) Detta smideshantverk har jag aldrig sett maken till. Vem kan göra sådant?

Infadoos De är lika gamla som våra traditioner. De gjordes en gång och aldrig mera. Det finns inte många kvar, men dessa tre är alltjämt intakta.

Henry Vi ska lyda dig i allt, Infadoos, då du står på vår och Umbopas, förlåt, Ignosis sida. Är det något mera vi behöver veta?

Infadoos Tids nog får ni veta allt. Ta er bara i akt. Gör ingenting obehärskat eller misstänkt. Behärska er vad än Twala gör och demonstrerar. Överlåt initiativet åt honom så länge han kan hålla det. Så länge han har det tror han sig säker, och inget ont kan hända er, men han kommer, tro mig, att bereda sin egen undergång. Det är bara att invänta den.

Allan Tack för rådet, Infadoos. Vi skall följa det till punkt och pricka.

Infadoos Jag hoppas det, mina herrar. *(bugar sig artigt)* Kom, Ignosi. Vi har mycket att tala om. *(går ut med Ignosi)*

Allan Vad tror ni om detta?

Good Vilken uppenbarelse!

Henry Umbopa kung! Jag visste det!

Allan Vi har långt kvar. Ännu kan vad som helst hända.

Henry Vi måste hela tiden vara beredda på det värsta.

Good Absolut.

Allan En nattgrogg, mina herrar, för att lugna nerverna? Jag har alltjämt litet konjak kvar.

Henry På det att vi må vara spiknyktra i morgon.

Good Då gör en nattgrogg susen.

Henry Vem eller vad är susen?

Good Ingen aning. Det lär vi nog aldrig få veta heller.

Allan Det är det som susen gör. Vad är det som susen gör? Vilka knepiga spörsmål! Och vi är inte det minsta påverkade ännu.

Henry Det måste vara klimatet. Det berusar.

Good Till saken! Till groggen! Glöm susen! Den kommer sedan!

Allan Precis! (*häller upp i pyttesmå fingerborgsglas*)

Henry Tack för det! Ända till kanten!

Allan Det kan ju faktiskt vara sista gången.

Good Skål! Botten upp!

Henry Skräp i ögat!

Allan Twalas öga! (*De tömmer.*)

Scen 4. Som scen 2.

Twala (*reser sig när resenärerna kommer in med Infadoos*) Välkomna, mina vänner, till den stora högtiden!

Infadoos Jag har gjort dem införstådda med vad det handlar om.

Twala Det är bra, Infadoos, min outhärlige farbror, men förstår de verkligen vad det handlar om? Förstår de något över huvud taget? Förstår de vad vårt land är för något?

Henry Store kung Twala, vi är djupt tacksamma över era fantastiska skänker, och som ni ser har vi pliktskyldigast tagit dem på oss och med oss till er stora högtid.

Twala Det tar jag som en artig komplimang.

Allan Men vad är det med ert land vi inte har förstått och behöver veta?

Twala Se er omkring. Denna min armé är oövervinnelig. Vi krossar vilka fiender som helst. Det har vi alltid gjort. Vi har aldrig besegrats, plundrats eller invaderats, annat än av enstaka tjuvstrykare som ni, men genom att ni har varit så få och sällsynta har vi aldrig tagit er på allvar utan låtit er leva så länge som möjligt för att pröva er. Inkräktare av er sort har alltid varit unika och ensamma, men så kommer ni plötsligt i en hel grupp på tre. Vem kommer sedan efter er? Ni har tagit er över de höga bergen och den stora öknen. Om ni kan det, så kan andra av er sort det också. Vem ska vi vänta nästa gång? En patrull? En trupp? En armé? Detta alarmerar oss.

Allan Vad är ni rädda för?

Twala Att landets ordning rubbas, att landet invaderas av främlingar, att inkräktare sprider främmande sjukdomar här, att landet utplundras, att de vita kommer i sådan mängd i sin firiga hunger efter diamanter att landet blir förött och förstört. Det är vad vi är rädda för. Vi kan besegra och tillintetgöra invaderare från

norr, ty de är oss underlägsna i allt, men ni vita är en helt annan sak, och därför vill vi aldrig ha fler av er än högst några stycken. Ert sällskap tangerar smärtgränsen.

Henry Ingen vet att vi är här. Vår avfärd genomfördes under noggrann sekretess. Enda ändamålet var att finna min försvunna broder. Vi vill inte ha något av ert land, men vi är tacksamma för er gästfrihet.

Twala Den varar så länge ni sköter er.

Allan Men vad är det för märkvärdigt med landet som till varje pris måste skyddas?

Twala Det är därför vi är här. Vi utvaldes till att förvalta detta landet och skydda det mot inkräktare. Den stora vägen byggdes i syftet att underlätta arbetet med att utvinna och transportera den stora rikedom som finns i landet, men den kungen dog och hans rike försvann. I stället fortsattes verksamheten av egyptierna, men även deras rike försvann, och de lade av. Men vi finns kvar och ser det fortfarande som vår heliga uppgift att till varje pris skydda landet mot obehörigas insyn.

Good Har ni haft utomjordingar här förut?

Twala En mycket lämplig fråga och mycket passande i att den kommer från er, vårt exotiska glasöga. Vår historia börjar med utomjordingar. Det var de som upptäckte landet, fann dess resurser intressanta och gav kung Salomo mandat att fortsätta verksamheten när de försvann.

Allan Var då kung Salomo er första konung?

Twala Nej, vår första konung var hans underkonung, som han gjorde till konung över oss, men den dynastin har sedan regerat obruten i nittio generationer.

Good Hur såg utomjordingarna ut? Vet man?

Twala Ungefär som Incubu här, lång och kraftig, blond och långhårig och med blåa ögon. Nåväl, nu vet ni åtminstone något. Jag tror vi kan sätta i gång den stora ceremonin.

Henry Om du vet så mycket, Twala, måste du också veta något om min bror. Vad vet du?

Twala Jag hade tänkt spara den läckerheten till efter dödsdansen, men den måste ändå presenteras förr eller senare. Ja, jag vet var din bror är.

Henry Vad då för läckerhet?

Twala Scragga, min son, gå och hämta vår samling.

Allan (till Good) Det här ger mig kalla rysningar. Jag anar argan list i elakt spel.

Good (tillbaka) Du är inte ensam, gosse. Jag fruktar väl magstarka överraskningar innan den här skräcknatten är över.

Allan (till Twala) Du nämnde egyptierna. Ni har alltså haft kontakt med dem?

Twala Till för 60 generationer sedan. Ja, de fortsatte den store kung Salomos verksamhet genom 20 generationer, men sedan tog de slut.

Allan Därför har ni hieroglyfer i era grottor och tunnlar.

Twala Och statyer. De stora tre tysta är från egyptiernas tid. De skapades för att bevaka inträdet till vårt land och till grotterna.

Allan Grotterna?

Twala Där de vita stenarna finns, som gör alla vita män galna. (*Scragga kommer tillbaka.*) Nå, Scragga, fann du dem alla?

Scragga Ja.

Twala Där kan finnas fler än en som ni kan känna igen.

(*Scragga bär fram en liten kista, öppnar den och blottar plötsligt innehållet med att dra bort en skyddande duk.*)

Henry (i fullkomlig fasa) Nej!

Good Detta är värre än det värsta tänkbara.

Allan Skrumphuvuden! O nej! Även Evans!

Henry (tar rasande sin yxa och hugger i nästan ren reflex omgående huvudet av Scragga)

Min bror! Min bror! Ni har skändat och uppätit och krympt huvudet på min bror!

Twala (bevärnar sig) Sådan är seden här.

Allan Detta är mer än fasansfullt.

Umbopa Incubu, du har gått för långt.

Henry (vrålar) Är det så konstigt?

Twala Incubu, du har dödat min son.

Henry Döda mig då om du kan, ditt infernaliska omänskliga monster till vanskapt kannibal! (*Både Henry och Twala rusar upp som ilskna tjurar med sina yxor och börjar cirkulera runt varandra.*)

Twala Du har dödat min son!

Henry Du har dödat min bror!

Infadoos (med dånande stämman) Hören mig alla! Twala är en usurpator! Er riktige konung finns här mitt ibland oss, Ignosi, son till Imotu, som dödades av Twala, som fördrev hans hustru och son i landsflykt över bergen, men Ignosi, konungen har kommit tillbaka! Twala är död! Leve kung Ignosi! (*höjer Ignosis arm i utropandet av honom*)

Twala Vad är det ni vita trollkarlar egentligen har genomfört för en djävulsk kupp för att ställa till med inbördeskrig i landet?

Henry Ett slut på ditt terrorvälde, din mordiske usling och barbar, som bara härskat fåfängt genom skräcken som medel, men skräckdiktatur slår alltid tillbaka mot sig själv! Det är sant som Infadoos säger! Du är död, ditt monster!

Twala Aldrig så länge jag lever och än kan slåss!

Henry Visa då att du kan slåss, din humbug!

(*De ryker på varandra, brottas i rök och damm, Ignosi och Infadoos håller alla andra tillbaka, till slut ligger Twala där dödligt sårad.*)

Twala Jag är tacksam över att få dö som det anstår en krigare och konung i strid för mitt folks och mitt lands och dess konungars ära. (*dör*)

Infadoos Leve kung Ignosi, kukuanernas enda levande och rättmätige konung! (*höjer honom ännu mer*)

alla krigare Koom! Koom! Hell Ignosi!

Henry (alldeles blodig och uppriven) Min bror! Min bror! Vilken skändlighet! (*Good och Allan hjälper honom därifrån, han är helt i upplösningstillstånd och i tårar.*)

Good Det är över, Henry. Kuppen är genomförd, men vilken kupp! Fullkomligt oplanerad och improviserad!

Umbopa Ta hand om Incubu! Han är sårad! Store Incubu, du är dagens hjälte! Du har förlorat en broder men vunnit en annan, som nu är konung!

krigarna Hell! Hell! Koom! Koom! (*dånande hälsningar från ropen och sköldarna*)

Umbopa Inga mera häxförföljelser och trollkarlsförföljelser! Inga mera häxdanser! Inga godtyckliga avrättningar! Slut på all vidskepelse och skräckregemente! Konungen är död, men konungen lever!

Infadoos Hell konungen! Hell kung Ignosi, de fria kukuanernas konung!

Allan Vilken saga!

Good Ja, verkligheten överträffar alla sagor.

Allan Hur är det, Henry?

Henry Jag är otröstlig. Nu kan jag aldrig gottgöra honom.

Good I din förtvivlan har du utrotat en skräckdiktatur, både fadern och sonen, och du har en konung till ny bror. Det är bara att acceptera framtiden, Henry, och gå vidare.

Umbopa Ta hand om dem, Infadoos! De är mina vänner och välgörare, de gjorde det möjligt för mig att återvända till mitt land, och de är mer än utomjordingar! De är furstar!

Allan Kom, Henry. Det är över.

Good Du gick ta mig fan bärsärkargång!

Henry Mitt gamla danska blod fick ett vulkanutbrott.

Allan Det gjorde gott, Henry. Du gjorde bara gott.

Henry Men min bror! Min stackars skändade bror! (*är otröstlig. De för bort honom.*)

Umbopa Han hämtar sig.

Infadoos Jag visste inte att utomjordingar kunde gråta.

Umbopa De är bara mänskliga, farbror, som alla varelser.

(*De går ut tillsammans med armarna om varandra att möta krigarna, som jublar och möter dem med "Koom! Koom!" med dånande sköldar. Infadoos och Umbopa tar emot deras hälsningar värdigt men trött.*)

Akt IV scen 1. Ett sjuktält (Twalas före detta).

Henry till sängs, vårdad av den vackraste tänkbara infödingsskvinna.

Good (kommer in) Hur är det med den gamle mannen?

Foulata Det värsta är över. Han har passerat krisen, men Twala sargade honom djupt.

Good I mer än ett avseende. Jag tror inte Twalas banehugg kan vara så allvarligt som vad han gjorde med Henrys bror.

Henry (vaknar, medtagen) Är det du, min gode kaptén Good? Det här klarar jag aldrig.

Good Du har klarat allt hittills.

Henry Det var då det. Nu kommer jag att gräma mig för resten av mitt liv för att min bror fick dö utan att ha fått sin rätt.

Good Det var inte ditt fel.

Henry Nej, jag vet, det var lagens formalisms fel, som ingenting kan hjälpa, när min far dog utan testamente, och det var min brors fel som gav sig ut på äventyrligheter, men tror du det kan trösta mig? Vi har kommit för sent! Alltid kommer jag för sent! Jag tvekar för länge, hoppas det skall lösa sig, gör inte vad jag borde, och när jag äntligen gör något är det för sent. Fy fan!

Allan (kommer in) Hur är det med honom?

Good Han lever.

Allan Din skyddsande Foulata tycks ha räddat livet på dig. Hon har vakat hos dig 18 timmar i sträck under din kris och långa sömn.

Foulata Inte jag. Det var han som räddade livet på mig.

Allan Vi vet.

Good Hur så?

Allan Vid häxdansen skulle Foulata ha offerats som den vackraste jungfrun i landet.

Good Som häxa?

Allan Ja, för sin skönhets skull. Twalas religion är inte den enda i världen som förföljer, brännmärker eller avrättar vackra kvinnor för deras förledande skönhets skull.

Foulata Det är en ära att bli offerad åt de tre tysta. Det är årets höjdpunkt. Varje flicka eftersträvar den äran, som är den högsta i landet. Att bli offerad åt den gudomliga försynens nåd är att vinna odödligheten.

Henry Vem har inbillat dig detta? Twala och Gagool?

Allan Hur som helst, så avbröts ceremonin innan den hade börjat, och det är vi och hela landet hjärtinnerligt tacksamma mot dig för, Sir Henry. Annars hade vi fått se blodiga avrättningsscener in absurdum och troligen ett ordentligt inbördeskrig.

Good Har vi alltså missat något?

Allan Det är bäst att inte veta något om vad vi lyckades stoppa utan att ens egentligen mena det.

Foulata Den store Incubu har räddat landet och mitt liv. Nu har vi alla något att leva för med den nya ordningen. Det hade vi inte förut, när vi alla ständigt levde i skräck för Gagools och Twalas bödlar.

Henry Var är Gagool nu? Lever hon ännu?

Ignosi (kommer in) Ja, mina vänner, hon lever, och som landets äldsta trollkvinna har hon pliktskyldigast invigt den nye konungen i alla de kungliga mysterierna. Jag vet nu hur vi skall komma till diamantberget, där ni kan förse er med hur mycket diamanter ni vill, på ett villkor: Ni får aldrig avslöja hemligheten för utomstående, och ni måste antingen stanna här för resten av era liv eller lämna landet för att aldrig komma tillbaka. Sådana är de uråldriga reglerna. – Jag kan aldrig upphöra att beklaga din brors öde, Incubu, men jag står fast vid mitt ord, att du har en ny bror i mig och skall äras som sådan så länge du hedrar oss med att stanna kvar i vårt land.

Henry (betraktar Foulata) Det är verkligen frestande.

Allan Hur finner vi diamantberget?

Ignosi Konungarnas sal ligger i samma berg, där Twalas lik skall begravas tillsammans med alla hans föregångare. Ni får följa med dit.

Allan Och lämnas vi där utan vägledning ner till gruvan?

Ignosi Gagool skall visa er vägen, ty hon är den enda som känner den.

Henry Den satmaran!

Good Kan man lita på henne?

Ignosi Hon ville inte först, men jag har övertalat henne, och hon bryter aldrig sitt ord.

Henry Hon kommer att leda er åt helvete.

Good Följer du inte med? Vi går inte utan dig.

Henry Då får jag väl följa med då bara för att bevaka den satkärningen, så att hon inte hittar på något. Av alla människor i världen man inte kan lita på, och det är en överväldigande majoritet, skulle jag sätta henne som den värsta av alla. Hon har alltid bara velat oss ont och gjort sitt bästa för att åstadkomma det.

Ignosi Landets regler. Men bara hon kan hjälpa er. Antingen följer ni henne eller ger ni upp företaget.

Good Det kan vi väl inte göra, eller hur, Henry?

Henry Vilket då?

Good Ge upp, när vi klarat oss så här långt.

Allan Nej, verkligen inte.

Henry Ni har rätt. Jag måste följa med och bevaka era intressen.

Good Gott! En för alla, och alla för en! (*fattar hans hand*)

Allan och Henry En för alla och alla för en!

Henry Har du din konjak kvar?

Allan Naturligtvis. (*tar fram flaskan*)

Henry Det var det enda Foulata inte kunde bjuda på. Annars är min återställning helt och hållet hennes förtjänst. (*Allan håller upp i fingerborgarna. Han vill bjuda en åt Ignosi, men denne avböjer.*)

Ignosi Det är er medicin. Vi klarar oss utan. (*De skålar och dricker.*) Här kommer Infadoos med er vägvisare.

Infadoos Jag följer med er så långt jag kan, sedan måste jag tyvärr överlåta er åt Gagools ledning, men hon bryter aldrig ett givet ors. Vi har fått henne att gå med på att visa er vägen in till skattkammaren.

Allan Det gläder oss att du följer med, Infadoos, så långt du kan.

Good Men först måste vi få Sir Henry återställd.

Henry Jag är återställd. När kan vi starta?

Allan Ta det lugnt, Henry. Din feber måste gå ner först.

Henry Jag är nere. Är det inte tillräckligt? Jag längtar efter att gå upp.

Good Han är förfriskad.

Allan Vi ger oss av så fort vi kan, Infadoos.

Henry Jag skulle aldrig våga anförtro mitt liv åt den där gamla damen. Det skulle kännas tryggare om du följer med oss, Foulata.

Foulata Jag var rädd att du skulle överge mig här. Jag följer gärna med dig vart du går, Incubu, och vill ingenting hellre.

Henry Då är till och med det gamla spöket Gagool neutraliserat av sin egen motsats, den ungdomliga skönheten och renheten utan en ond tanke i sig. Och henne ville du offra, Gagool, bara för att hon var vackrare än du?

Gagool Alla måste följa landets lagar.

Henry Och vem stiftade lagen om årlig människoslakt?

Gagool Den har alltid funnits, och jungfrurna som offrats har alltid sett det som sitt livs högsta ära.

Foulata Det är sant, Incubu. Jag var villig att offras och beredd på det.

Henry Nåväl, jag är glad att du lever. Annars hade jag aldrig anförtrott dig åt det där gräsliga spöket, ett människovidunder närmare apa än människa.

Gagool Ni vet ingenting om visdomen här i landet.

Henry Undervisa oss.

Gagool För sent. Ni är för gamla. Ni är inkräktande främlingar. Det finns inget hopp för er. Ni är födda i okunnighet och skall dö i okunnighet.

Good Ett formligt orakel, Sir Henry, eller hur?

Ignosi Ta inte häxan på allvar. Du leder dem rätt, Gagool, och Infadoos skall vänta på er utanför grottan. Om du inte återkommer med dem levande är du dödens. Är det klart, Gagool, moder till alla häxor?

Gagool Konungen har talat, och jag äger att lyda. Följ med mig då, mina utomjordingar, eftersom ni insisterar på att få skåda döden i ansiktet! (*stultar halökrälände iväg på sin käpp*)

Ignosi Hon verkar värre än hon är. Innerst inne är hon bara en urgammal kvinna som överlevt sig själv med hundra år minst, medan det enda som håller henne vid liv är hennes måttlösa skräck för döden.

Allan Vi litar på dig, Ignosi. Kom, kapten Good. Vi måste förbereda slutet av expeditionen. Ännu kan vi komma tillbaka levande.

Good Bara så länge vi lever.

Allan Men det har vi ju klarat bra hittills åtminstone, eller hur?

Good Om man bortser från att Henrys hängde på ett hår.

Allan (indikerar Henry med Foulata) Inte nu längre.

(*De går ut med Infadoos, medan Henry blir kvar under Foulatas tacknämliga vård.*)

Akt V scen 1. Dödssalen.

(*En imponerande sal med ett långbord, där längst bort vid ändan en kolossal staty av döden tronar med lyftat svärd, där varje ben av skelettet är anatomiskt korrekt. Längs sidorna sitter förstenade konungalik, och Twala själv sitter som lik precis under dödens lyftade svärd och håller på att stalaktiseras.*)

Gagool (kommer in först) Välkomna till ert möte med döden, envisa utomjordingar!

Allan (kommer in med de andra, ryggar tillbaka med fasa liksom Good, Henry och Foulata – Infadoos är inte med.) Du skulle visa oss diamantgrottan, inte en massa lik.

Gagool Vägen dit går genom döden. Det här är väntsalen till rikedomarna. Lita på mig, ni skall få se dem och gotta er i dem och kanske få äta upp dem!

Henry Visa vägen. Pladdra inte.

Gagool Jag bara varnar er. Är det förbjudet?

Allan Vad vill du varna oss för?

Gagool Ni får se, ho-ho, ni får se! Ni är inte de första jag har släppt in här. Den senaste gjorde bara ett kort besök, men han hann fylla sin väska med diamanter. Väskan med diamanterna finns fortfarande kvar där inne! Vill ni verkligen se den? Ha-ha!

Henry Fy fan vad hon är äcklig.

Allan Men hon menar vad hon säger och håller sig till sanningen, om dock inte hela sanningen.

Good Ju mer hon berättar, desto mindre förstår vi.

Allan Vill vi ändå ta risken?

Good Absolut!

Henry Jag ska bevaka henne noga.

Allan Alla dessa konungalik, Gagool, det är väl alla era tidigare kungar?

Gagool Inte alla. Bara tjugosju av dem.

Henry Det fattas alltså drygt trettio.

Gagool Många stupade i krig eller försvann eller dog så att vi inte kunde bärga liken.

Henry Kunde ni inte ens krympa deras huvuden?

Gagool Så gör man inte med kungar, bara med icke önskvärda främlingar.

Henry Men jag är nu er nya kungs broder, och dessa två är mina bröder.

Gagool Ni har överlevt risken att bli halshuggna och förkrympta då ni hann före med att döda Twala och Scragga.

Henry De bad om det.

Gagool Men av de senaste 30 kungarna fattas bara tre. Det var för 30 mansåldrar sedan någon kom på att kungarna kunde bevaras här för alltid genom att bli förstenade.

Allan Vad vet du om kung Salomo?

Gagool Han var den förste kungen, men han var bara här en gång själv och ordnade med kungsvägen för transport av hans stenar över bergen och öknen, men vägen är borta där bergen börjar.

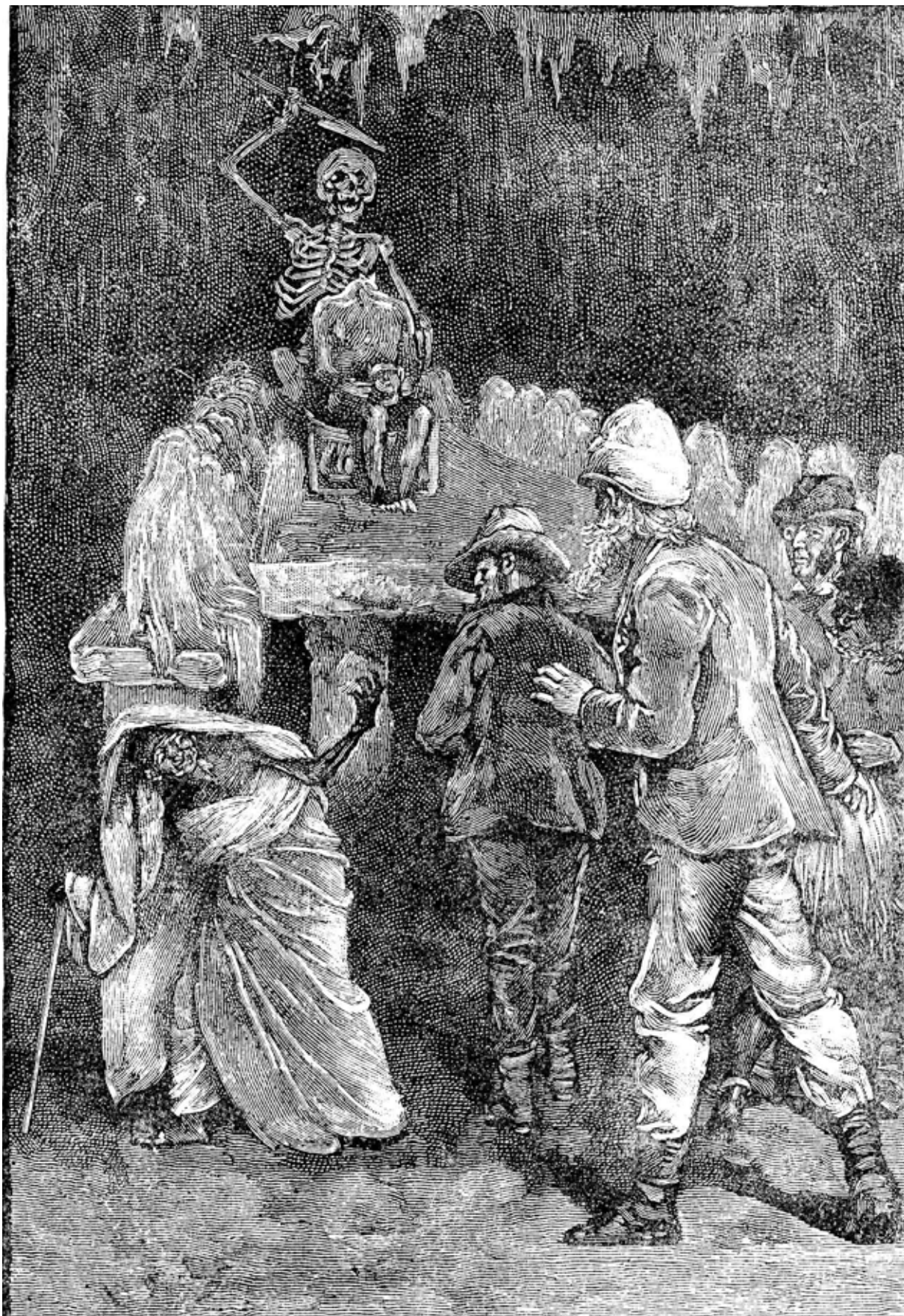
Allan Ja, vi såg det, igenrasad och begravnen av sand, men den går där tydligen ändå ända till havet.

Gagool Han befallde sina arbetare att bo här och förvalta landet för alltid genom att alltid hålla inkräktare borta. De var lätta att hålla borta, för de kunde bara komma från norr och var då enkla till sinnes och enkla att besegra. Ingen kommer över bergen och öknen i söder, öster och väster utom galningar som ni.

Henry Med vår galenskap har vi gjort oss till herrar över en fjärdedel av världen och det till världens fromma.

Gagool Tro mig, det varar inte så länge. Salomos omätliga makt tog slut efter honom, egyptierna tog också slut, och ändå var de ett nittio generationer gammalt rike utan några andra fiender än ökenfolk, alla ordningar tar slut, medan bara kunskapen om deras undergång överlever.

Good Vad vet du om utomjordingarna, som upptäckte Kukuanaland?

Gagool De gav Salomo hans makt och hjälpte honom. De grundade också egyptiernas rike, men de kommer väldigt sällan. Ni är de första som uppträtt här efter egyptierna, om ni är riktiga utomjordingar eller bara vanliga dödliga, vilket vi snart skall få se.

Henry Gå på, din häxa. Visa oss skattkammaren, så att vi får det undanstökat.

Foulata (tyr sig till honom) Jag är rädd.

Henry Ingen anledning, så länge du är hos mig.

Allan Visa oss vägen, Gagool, och undervisa oss mera under tiden. Du har rätt, att kunskap är det viktigaste av allt och kanske det enda som överlever.

Gagool Även i sagor och legender överlever kunskapen, som fornegyptiernas gamla hörsägner om ännu tidigare världsordningar, som Atlantis, Lemuria och Mu...

Henry Nu börjar hon bli gaggig.

Good Har hon inte alltid varit det?

Allan Inte gaggigare än Helena Blavatsky.

Henry Hör på, häxa. Försök inte slå blå dunster i oss.

Gagool Jag har alltid bara hållit mig till sanningen, och ni skall få se den, ty den är döden som väntar oss alla och som alltid till slut uppenbarar hela den nakna sanningen. Jag har levt med den i hela mitt liv och kan den, men ni är ännu okunniga som vägrar ta emot allt vad ni får veta.

Allan Det är bra, Gagool. Vi respekterar din kunskap.

Henry Kör hårt! Vi har inte hela dagen på oss! Och inga knep!

Gagool Alla knep står bara ödet och människans egen dårskap för. Jag bara lever med ödet.

Good Vad menar hon med det?

Henry Fan vet. Ju förr vi kommer vidare och härifrån, desto bättre.

Allan Diamanterna tycks ändå finnas där.

Henry Ja, för er, om vi lever för att se det. Gå på!

(De går vidare, och scenen öppnar sig för en annan sal, som är skattkammaren.)

Scen 2. I skattkammaren.

Allan Jag tror inte mina ögon. Vad vet du om detta, Gagool?

Gagool Under 90 generationer har endast en sten förts ut härifrån. Det är den stenen som sitter på konungens panna. Kung Salomo öppnade gruvan men steg aldrig själv in i den. Som ni ser, gruvdriften pågick för fullt när gruvan övergavs. Ingen vet varför. Kanske kung Salomo inte ville ha den längre, inte behövde den eller att hans regering tog slut. Han var ju redan världens rikaste man när han först kom hit, så vad skulle han ha en tredubbelt större förmögenhet till?

Allan Har verkligen ingen varit här före oss?

Gagool En enda man, som fyllde getskinnspåsen där på golvet med diamanter, men han fick panik och flydde och klarade sig ut, men han kom inte långt. Han fastnade på berget där borta.

Good José da Silvestra!

Gagool (*hårt*) Hur vet ni namnet? – Han fick bara med sig en enda diamant, som är den som konungen bär på sin panna.

Allan Har verkligen ingen annan varit här före oss?

Gagool Liksom kung Salomo aldrig trädde in har ingen konung efter honom velat göra det. De besöker den eviga dödsbanketten, men bara jag känner hemligheten med dörren till ingången. Ingen kan öppna den utom jag.

Good Så det är bara att förse oss. Till verket, gossar! Dälden ligger öppen framför oss! Här finns diamanter till ett värde av tre gånger *the Bank of England*.

Henry Jag tycker inte om det.

Allan Det är inte varje dag man får plocka diamanter stora som duvägg direkt från marken. Henry, var inte dum nu.

Henry Nåväl, en och annan kan väl inte skada.

Gagool Var så goda och skörda vad ni inte har sått! Samla dem! Lasta på er! Ät dem och drick dem, ha-ha! De tar aldrig slut!

Henry Var är Foulata?

Good Hon ville inte träda in. Hon väntar vid dörren.

Henry Jag tycker inte om det här.

Good Men det gör jag. Aldrig i livet trodde jag att jag skulle få en sådan chans.

Allan Det är nu eller aldrig, Henry.

Henry Jag skulle ha väntat utanför. Var är det där antika ludret?

Allan Jag kan inte se henne.

Good Har hon stuckit?

(Plötsligt hjärtskärande skrik från Foulata.)

Henry Foulata! (*rusar upp och iväg. Utanför:*) Dörren! Dörren!

(Good och Allan rusar också upp, scenen vrids något så att man ser Foulata och Gagool i kamp med varandra. Foulata håller fast i Gagool medan Gagool sticker henne med en dolk.)

Foulata Dörren! Dörren!

Good Den går igen!

Henry Vi blir instängda!

Gagool Släpp mig, din höna!

Foulata (*tvingas släppa henne*) Ack, hon har dödat mig!

Henry Foulata! (*skyndar fram till henne*)

Allan Hejda häxan!

Good För sent!

(Man ser hur dörren går ner och krossar Gagool.)

Henry Där fick hon sina gärningars lön!

Good Hon ville smita ut och lämna oss här!

Allan Hur är det med flickan?

Henry Döende. Ack, hur kunde jag släppa henne ur sikte!

Foulata (*döende*) Jag stoppade henne, Incubu, min gud. Hon ville smita ut och få er levande begravda, men jag höll fast i henne. Nu är hon död med hela sin odödlighet.

Henry Men vi är ändå levande begravda.

Foulata Gagool fixade mig, men hon har ännu inte fixat er. Det var hon som var dödlig, inte ni. (dör)

Henry Ack, ännu ett offer på mitt samvete!

Allan Det var inte ditt fel.

Henry Tror du det hjälper?

Good Tänk på att hon offrade sitt liv i ett försök att rädda våra. Det kanske hon gjorde. Vi är inte döda än.

Allan Med Gagool på fri fot där ute hade vi bestämt varit döda och kanske även Umbopa. Hon har kanske räddat framtiden från fortsatt terror.

Henry Ni har rätt. Tänk efter. Ingen situation är hopplös. Det måste finnas en väg ut härifrån. Luften förblir frisk fastän vi andas och lyktan brinner.

Good Lyktan brinner snart slut.

Henry Sök med alla krafter! Minsta lilla håll kan rädda oss!
(*De söker intensivt överallt över hela scenen medan ljuset hela tiden minskar. Till slut blir det alldeles mörkt.*)

Allan Hopplöst! Fy fan för att bli begravnen levande med två kvinnors lik, det ena ett avgrundsmisfoster och det andra landets fagraste och orättvist mördade skönhet!

Good Hon var för vacker för dig, Henry. Du hade aldrig kunnat behålla henne ändå.

Henry Säg inte det. Hon var kanske i själva verket den enda rätta för mig. Jag finner aldrig någon likvärdig.

Allan Spar på luften och energin! Fortsätt söka i stället. Det är vårt enda hopp. Vi har nästan inget vatten kvar.

Good Jag har funnit det!

Henry Vad då?

Good Ett luftdrag! (*stampar*) Det är ihåligt inunder! Det kan vara en annan gruvgång. Det här är visst en lucka...

Allan Hjälp till här, Henry, om du har några kroppskrafter kvar!
(*Med all möda i världen lyckas de få upp luckan. Ljus belyser dem från nedan. Porlande vatten hörs.*)

Good Vatten! Det finns vatten där nere! Vi är räddade!

Henry Åja, inte ännu. Kan du simma?

Good Vilken fråga till en flottans man.

Henry Förlåt. Det var menat som ett skämt. Kom igen! Vi lämnar Gagools förbannelse bakom oss! (*De tar sig ner genom luckan. Allan som den siste stoppar först fickorna fulla med diamanter.*)

Scen 3. Lägret.

Infadoos Två dagar har gått utan något livstecken. Jag är rädd att hoppet är ute.

en krigare Här kommer konung Ignosi.

Infadoos Min kunglige brorson! Välkommen! Jag är rädd att det värsta kan ha hänt.

Ignosi Jag kom så fort jag fick ditt bud, farbror. Inget tecken? Varken av våra vänner, Gagool eller Foulata?

Infadoos Spårlöst försvunna. Jag har lämnat en vakt uppe vid ingången till konungarnas sal och bett honom skicka löpare med nyheter varannan timme, men de har kommit utan nyheter.

Ignosi Och i detta fall är inga nyheter dåliga nyheter.

Infadoos Men vad är det där? Spöken eller vålnader tillbaka från de döda?

(Good, Henry och Allan visar sig i det bedröoligaste tänkbara tillstånd, trasiga, smutsiga och blodiga.)

Ignosi Det är våra vänner, fast det inte ser så ut. Har du haft ett nytt ursinnigt slagsmål, Incubu?

Henry Ja, med naturen, med raviner och grottor, med stenar och berg och schakaler.

Allan Gagool och Foulata är döda. Gagool dödade flickan när hon räddade våra liv.

Ignosi Då är åtminstone landets värsta förbannelse ur världen, men det gör mig ont om Foulata. Huvudsaken är att ni kommit tillbaka levande.

Good Vi lyckades krypa ut genom övergivna gruvgångar och schakalhål, när Gagool lyckades stänga in oss men själv blev krossad i sin egen fälla.

Infadoos Rätt åt henne.

Ignosi Och ändå har ni kommit ut med fickorna fulla av diamanter, ser jag. Väl bekomme. De är era. Men vill ni nu stanna hos oss eller resa bort igen?

Henry Min kunglige bror, jag beklagar, men efter Foulatas död kan jag omöjligt stanna kvar i landet, hur mycket jag än lärt mig att hålla av det och av dig. Se vår expedition som en tillfällig mission för att rensa upp i dess oordning och återställa makten åt rätt person, vilket det för oss har varit ett privilegium och en ära att få göra, men nu är vår mission avslutad.

Ignosi Jag respekterar ert beslut och är samtidigt glad åt att ni ändå kom över en kanske tillräcklig mängd diamanter för att kunna avsluta era långa liv i säkerhet.

Henry De är mina kamraters. Jag struntar i dem. Allt jag ville var att finna min bror.

Ignosi Då har vi en överraskning åt er. *(gör ett tecken. Några krigare bär in en bärstol. När förhängena öppnas visar sig en man snarlik Henry med skadat ben.)*

Henry Neville! Vi trodde du var död!

Neville Det trodde jag också. Jag kom aldrig fram till det här förbålda landet. Jag råkade ut för en benolycka och blev invalid ute i ödemarken i hopp om att någon strutsjägare skulle hitta mig, och så kommer en dag det här gänget och fixar en bärstol åt mig och bär mig till kungen som påstår att han funnit min bror. Vad tusan gör du här, Henry?

Henry Letar efter dig!

Neville Men nu är det jag som funnit dig! *(Henry går fram och kramar om honom så gott det går med hans illa skadade ben och krycka och ger Ignosi en frågande blick.)*

Ignosi Som alla européer drog du lätt förhastade slutsatser, Incubu, när du fick se Twalas samling. Du såg någon som var lik din bror, chocken av avskyvärdheten blev för mycket för dig, du blev galen och dödade Twala och Scragga, och det är vi

tacksamma för, då du därigenom löste alla landets problem utom Gagool, som nu tycks vara löst det också.

Neville Vem är Gagool?

Henry En farlig dam som hade hela landet i sitt våld. Hon var den stora skräcken.

Allan Hon hade överlägsna kunskaper som hon använde på fel sätt.

Neville Då är jag glad att jag aldrig fick träffa henne.

Good Jag har tänkt på detta länge, min gode broder Infadoos, som ändå var den som gjorde hela vår lyckliga insats möjlig. Får jag försöka förära dig med denna gåva? (*tar ut sin monokel och placerar den i Infadoos öga.*)

Infadoos Min gode broder, du hade inte kunnat ge mig något bättre. Nu slipper jag avundas dig mera.

Good Ja, för nu är vi kolleger och jämspelta. (*tar fram en ny monokel och sätter den i sitt öga.*)

Ignosi Vi fann din bror, Incubu, i en oas längre västerut än den väg ni kom. Där ligger en rad av oaser som för er lättare tillbaka till kusten än vägen över bergen. Jag skall gärna skicka vägvisare med er.

Henry Kung Ignosi, vi känner oss dränkta av din överväldigande välvilja.

Ignosi Ärligt talat väntade jag mig inte att få återse er levande, när farbror Infadoos kom med budet att ni inte kommit tillbaka. Jag kunde inte acceptera detta. Därför tog jag med mig din bror för att han skulle locka fram dig, och det lyckades. Nu skall vi fira det övermåttan lyckliga slutet, och har jag tur har ni ännu några droppar kvar?

Allan De sista dropparna är reserverade åt vår kunglige broder.

Ignosi Inte alla, hoppas jag! Kom, mina vänner! Först till badkaret, och sedan till festen! (*för ut sina vänner, och alla uttågar på festhumör, festtåget krönt av bärstolen med Nevilles brutna bandagerade ben hängande utanför.*)

Neville Tur då att jag fortfarande har några flaskor kvar!

Slut.

Mainu Ka Tilla, 11.11.2014